

Simfònics al Palau
2018|2019

 PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orquestra
simfònica
del Vallès

Papà Mozart amb
Roger i Joan Pera

DISSABTE, 9 MARÇ 2019 – 18.30 h
Palau de la Música Catalana - *Sala de Concerts*

Papà Mozart amb Roger i Joan Pera

Joan Pera, actor
Roger Pera, actor
Sergi Belbel, dramaturgia
Miquel Gorriz, direcció escènica

Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Carles Pachón, baríton
Júlia Farrés-Llongueras, soprano
Carles Marigó, piano

Anna Ponces, ajudant de direcció escènica
Montse Figueras, escenografia i vestuari
Oriol Corral, ajudant d'escenografia i vestuari
Toni Santos, perruqueria
Rafael Tomico, llums
Roc Laín, so
Jofre Blesa, **Oriol Marcos** i **Blai Pera**, producció

Fragments d'obres cèlebres de
WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

* **LEOPOLD MOZART** (1719-1787)

Variació sobre *Don Giovanni* (arranj. d'Òscar Senén)
Música per a un funeral maçònic, en Do m
Simfonia de les joguines, "Marche"*
Simfonia de les joguines, "Menuetto"*
Piano sol: KV. 1a, KV. 1b, KV. 1c
Piano sol: *Minuet en Fa M*, KV. 2
Piano sol: *Allegro en Do*, KV. 9a
Simfonia núm. 1, Molto allegro
Obertura de *La finta semplice*
Concert per a piano núm. 22
Simfonia núm. 29, en La M, Allegro con spirito
Petita serenata nocturna, K. 525, Allegro
Exsultate, jubilate, K. 165
Concert per a piano núm. 21, Andante
Simfonia núm. 31, en Re M, "París", Allegro

Variacions en Do M per a piano, "Ah, vous dirai-je, maman!"
Sonata per a piano en La M, "Alla turca"
Obertura de l'òpera *Don Giovanni* (1a part)
Les noces de Figaro, "Se vuol ballare, signor Contino"
Simfonia núm. 35, "Haffner", Allegro con spirito
Ària de l'òpera *Don Giovanni*: "Il Catalogo è questo"
La flauta màgica: "Duet Papageno, Papagena"
Simfonia concertant per a violí i viola, Andante
Obertura de l'òpera *Les noces de Figaro*
Ària de l'òpera *Don Giovanni*: "Fin ch'han dal vino"
Una broma musical, K. 522, Presto
Obertura de l'òpera *Don Giovanni* (2a part)
Simfonia núm. 41, en Do M, "Júpiter", Molto allegro

Durada aproximada: 100 minuts sense pausa

El carnaval dels animals
amb **Brodas Bros**

CONCERT FAMILIAR EXTRAORDINARI

DISSABTE, 30.03.19 - 17 h i 19 h

Sala de Concerts

Saint-Saëns *El carnaval dels animals*
Saint-Saëns *Dansa macabra*

Iván Morales, guió
Carla Tovas, actriu
Brodas Bros, companyia dansa urbana
Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: Adults: 25 i 32 euros
Menors: 15 i 18 euros

Rèquiem de **Fauré**

DISSABTE, 13.04.19 - 18.30 h

Sala de Concerts

G. Fauré *Rèquiem*
J. Rutter *Rèquiem*

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana · **Cor de l'Auditori**
Enric Granados de Lleida
Cor Ciutat de Tarragona
Cor de Cambra Tyrichae de Tortosa
Cor Montserrat de Terrassa
Coral Belles Arts de Sabadell
PAX Cor de Cambra de Sabadell
Agrupació Coral Matadepera
Xavier Puig, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 32, 39, 52 i 68 euros

La bohème
en concert

DISSABTE, 18.05.19 - 18.30 h

Sala de Concerts

G. Puccini *La bohème* (versió concert)

Maite Alberola, Mimi
Enrique Ferrer, Rodolfo
Maria Miró, Musetta
Enric Martínez-Castignani, Marcello
Cor Associació Amics de l'Òpera de Sabadell
Daniel Gil de Tejada, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Col·labora Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell

Preus: 18, 34, 42, 52 i 68 euros

El meu fill és un geni

Moltes vegades, hem sentit pares o mares que diuen: "El meu fill és un geni". Segurament, sovint els que ho escolten assenteixen amb un somriure que amaga aquest pensament: "No ho deu ser tant" (el que vulgarment anomenem "amor de pare"). ¿Quants pares i mares en la història de la humanitat han gosat dir en públic, contra l'opinió general: "El meu fill és tan genial i tan avançat al seu temps que no l'enteneu i per això el menysteniu"? Segur que bastants. Però tant se val, la qüestió no és aquesta, la qüestió *real* és: ¿quants d'aquests nens o nenes han estat finalment genis mundialment reconeguts? Ben pocs, segur. Si hem d'anomenar un pare en la història de la humanitat que pensava i deia del seu fill als quatre vents que era un geni i que, a més a més, ho deia *amb tota la raó*, aquest és sens dubte Leopold Mozart, pare de Wolfgang Amadeus, un dels compositors més reconeguts de tota la història de la música i dels pocs que va excel·lir en tots els àmbits de la composició: des de les sonates fins a l'òpera, passant per les simfonies.

A través d'una abundant correspondència tant de Leopold a la seva dona com, posteriorment, de Wolfgang al seu pare, hem pogut reconstruir, pràcticament amb les seves pròpies paraules, el recorregut vital de tots dos i, sobretot, els potents i contradictoris vincles emocionals que els unien: els d'un pare sever i tenaç que necessita el seu fill per obtenir la glòria, i el d'un fill superdotat i jugarer que necessita el seu pare per sentir-se segur. Mai podrem acabar de saber quin propòsit

autèntic empenyia Leopold Mozart de manera gairebé malaltissa a fer del seu fill tota una *star* de la seva època. S'hi va lliurar de valent. Com un autèntic visionari, com el seu "fan número u". Tampoc no acabarem mai de saber si Wolfgang Amadeus hauria assolit la glòria sense la ferma convicció del seu pare i el seu rígid *entrenament*. Per complicar-ho tot, a la base d'aquesta relació plena d'interessos, hi trobem el sentiment, l'amor, que l'un i l'altre es professaven, i tot el que això va arribar a comportar: gelosies, tensions, retrets i, finalment, una desoladora sensació d'abandó en tots dos sentits: per a Leopold, quan Wolfgang deixa la llar paterna; però també, i de manera cruel per a Wolfgang, quan Leopold mor.

Joan Pera havia fet un treball previ de recopilació de tots aquests materials que em va ser molt útil per elaborar el text final, fet amb el màxim de respecte a partir de totes les paraules plenes d'amor, d'angoixa, de sofriment, de superació i de desesperació, però també de sensualitat i d'alegria (les cartes de Wolfgang Amadeus són plenes d'al·lusions sexuals i escatològiques francament divertides) que el pare i el fill es van escriure al llarg de les seves vides.

Fer-ho per a dos immensos actors de la nostra escena, també pare i fill, Joan i Roger Pera, ha suposat per a mi, a més d'un gran repte, un enorme plaer.

Sergi Belbel, dramaturg

Orquestra
simfònica
del Vallès
som clàssics
som moderns

www.osvalles.com

>> Comparteix la teva experiència del concert a Twitter: **#PapaMozart_osv** a @osvalles

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

FLUIDRA

Col·laboradors de l'OSV

MMARESME, SLU

FICOSA

Mitjà oficial

LA VANGUARDIA

L'OSV forma part de

Al cicle Simfònics al Palau col·labora:

Amb el suport de:

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat
www.osvalles.com

Joan Pera, actor

(Mataró, 1948) és un actor català de cinema i teatre. També treballa com a director i actor de doblatge. Ha treballat tota la vida en el món de l'espectacle, en gran part en el teatre, gairebé sempre dintre del gènere de la comèdia. Entre els seus èxits destaquen el paper de nebot de Joan Capri a la sèrie d'humor *Doctor Caparrós, medicina general*, i la interpretació que va fer en la comèdia de Neil Simon *La extraña pareja*, amb l'actor andalús Paco Morán. També destaca com a director i actor de doblatge, singularment del nord-americà Woody Allen. Ha treballat en moltes produccions teatrals. La darrera ha estat *El fantasma de Canterville*, i l'han precedit obres com *L'avar*; *Sí, primer ministre*; *Joan Pera Capri*; *Violines y trompetas*; *Visca els nuvis*; el monòleg *Woody i jo*; *La doble vida d'en John*; *El Joc dels idiotes*, i *No et vesteixis per sopar*, entre d'altres. El 2015 li fou concedida la Creu de Sant Jordi "per ser considerat un dels més populars en el món de l'espectacle a Catalunya des d'un sentit de l'humor genuí". També ha estat reconegut amb el Gaudí d'Honor per l'Acadèmia del Cinema Català.

Roger Pera, actor

(Barcelona, 1973) és un actor català que ha treballat en teatre, cinema i televisió. És fill del també actor Joan Pera. Aquest jove actor de doblatge català és la veu habitual de Tobey Maguire (*Spiderman*) i de Ryan Phillippe (*Crash*). També ha doblat diverses vegades un dels actors més rendibles de la indústria del cinema, Matt Damon, com en la pel·lícula *L'indomable Will Hunting*. Igual que el seu pare, Joan Pera, combina el món del doblatge amb l'activitat d'actor de teatre (*Germans de sang*, *Orgasmos*, *Quina feinada!*) i de televisió (*13 anys i un dia*).

Miquel Gorriç, director d'escena

Es llicencia en Interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic del Vallès (Institut del Teatre) l'any 1985, amb la presentació d'una tesina que obté la qualificació de matrícula d'honor, i cursa estudis d'interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona (1985-1988). Membre del grup Teatro Fronterizo, debuta com a actor l'any 1986 amb José Sanchis Sinisterra i l'obra *Naque o de piojos y actores*; i com a actor, autor i director, ho fa amb Sergi Belbel en l'espectacle *Minim.mal show* el 1987. El 1988 obté amb Anna Ullibarrí el Premi Adrià Gual i funda la Companyia Minim.mal. A partir del 1990 compagina la direcció, la interpretació, la docència i la música. Ha dirigit més de trenta espectacles de teatre i òpera, entre els quals destaquen els següents: *Cavalleria rusticana i Pagliacci*, una producció per a l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, amb l'Orquestra Simfònica del Vallès i Òpera Catalunya, 2018; *Shirley Valentine*, *Primer Amor*, *El metge de Lampedusa*, *Art*, *La mel*, *Molly Sweeney*, *Violines y trompetas*, *Murphy* (tragèdia a *Handsome House*) i *Visca els nuvis*.

Rubén Gimeno, director

S'inicià en la direcció amb James Ross i es graduà a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm, amb J. Panula, A. Gilbert, E. P. Salonen, J. P. Saraste i L. Slatkin. Ha col·laborat amb moltes orquestres espanyoles (simfòniques de Galícia, Bilbao, Principat d'Astúries, Tenerife, Nacional de Espanya, Orquestra d'Euskadi, OBC, Ciudad de Granada, Comunidad de Madrid, Palau de les Arts de València, etc.) i estrangeres (Norrköping Symphony, Gavle Symphony, Orquestra de Cambra de Ginebra, MMCK del Japó, Nacional de Colòmbia, etc.). Va ser director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès del 2009 al 2016. Ha col·laborat amb solistes importants, com Midori, S. Isserlis, D. Sitkovetski, K. Gerstein, M. Bayo o M. Camilo.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.